11/03/2026

Ένα διαφορετικό Μεγάλο Απόδειπνο

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

- **Του Επισκόπου Κωνσταντιανής, κ. Κοσμά**

Διανύουμε την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, σε μία γωνιά του πλανήτη, εκεί τα φώτα της δημοσιότητας και τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης δεν έχουν θέση. Ένα άγνωστο χωριό, το Musunoi. Βρίσκεται στην καρδιά της Αφρικής, στο Κονγκό.

Είναι απομακρυσμένο από το κέντρο της πόλης του Κολουέζι και περικυκλωμένο από τόνους χωμάτων, τα οποία έχουν εξορυχθεί από την καρδιά της γης, λόγω των ορυχείων που υπάρχουν στην περιοχή. Βλέπεις, μέσα στην ατονία των υπερυψωμένων βουνών από χώμα, ανθρώπους φτωχούς, ρακένδυτους που στην πρώτη ματιά σου έρχεται αυτομάτως το συναίσθημα της λύπης για την κατάστασή τους, αλλά και η ανάγκη για να εκφράσεις εκ βάθους καρδίας ένα Κύριε ελέησον.

Στη συνάντηση αυτή, τα βλέμματα σταματούν και η ψυχή σκιρτάει από χαρά. Είναι μία συνάντηση διαφορετική από την καθημερινότητα που ζεις. Είναι μία συνάντηση προσευχής. Σε ένα συγκεκριμένο χώρο. Στο χώρο της Εκκλησίας. Στο μέρος που τελείται το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Εκεί έρχεσαι να συμπροσευχηθείς με απλούς και φτωχούς ανθρώπους με πλούσια καρδιά, που λίγοι τους γνωρίζουν. Μόνο οι δικοί τους άνθρωποι, της οικογενείας, οι συγχωριανοί τους και ο Ιερέας. Ο πνευματικός τους Πατέρας. Αυτός που έχει αναλάβει την ευθύνη για τις ψυχές τους, κάποιες από τις υλικές τους ανάγκες, αλλά και την πνευματική τους καθοδήγηση σε θέματα Ορθοδόξου πίστεως και λατρείας. Στέκεται όρθιος στις επάλξεις του πνευματικού αγώνα. Είναι μία αναμμένη λαμπάδα που λιώνει καθημερινά για το ποίμνιό του, προφυλάσσοντάς το από τους προβατόσχημους λύκους των διαφόρων αιρέσεων και Προτεσταντικών παραφυάδων.
Χτυπάει η απλή και χειροκίνητη καμπάνα, προσκαλώντας τους πιστούς να έρθουν στην Εκκλησία. Να προσευχηθούν και να δοξολογήσουν το Θεό Πατέρα. Ξεκινάει η ακολουθία του Μεγάλου Αποδείπνου. Οι ιεροψάλτες διαβάζουν τους πρώτους ψαλμούς της ακολουθίας και σιγά σιγά φθάνουν στα πρώτα ψαλσίματα λέγοντας: Μεθ’ ημών ο Θεός, γνώτε έθνη και ηττάσθε ότι μεθ’ ημών ο Θεός (Ησ. 8, 9-10).

Αυτομάτως γεννάται η ελπίδα ακούγοντας το μεθ’ ημών ο Θεός. Ο αμαρτωλός μου νους ανανεώνει την ελπίδα ότι ο Θεός είναι μαζί μας και συνεχίζει με πιο έντονη την επιθυμία για προσευχή.
Έτσι, συνεχίζεται η ακολουθία και κατά την διάρκειά της συναντιούνται με τους άλλους πιστούς. Οι αναστεναγμοί, τα δάκρυα και τα αιτήματα των προσευχών μας σε μία κοινή πορεία, η οποία καταλήγει στον ουρανό. Στον κοινό μας Πατέρα. Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς.

Απορροφημένος ο νους μέσα στην καρδιά, ακούει μία γλυκιά φωνή ξαφνικά. Έρχεται να δώσει μία παρηγοριά για το υπόλοιπο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής: ‹‹Κύριε των Δυνάμεων μεθ’ ημών γενού, άλλον γαρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε των Δυνάμεων, ελέησόν ημάς››.

Βλέπεις τη στάση των πιστών μέσα στην Εκκλησία και σου έρχεται αυτομάτως η εικόνα του κεριού επάνω στην Αγία Τράπεζα και μπροστά στο εικόνισμα της Παναγίας της Παραμυθίας.
Παραμυθία διαρκώς το αναμμένο κερί επάνω στην Αγία Τράπεζα. Στέκεται η ελπίδα αναμμένη και εκπέμπει φώς. Αυτό το Φως το αληθινό, το οποίο αγιάζει κάθε άνθρωπο ερχόμενο εις τον κόσμο.

Αυτό το Φως που μεταμορφώνει, την ώρα της ακολουθίας, τα πρόσωπα αυτών των ανθρώπων διδάσκοντας αγάπη, ελπίδα, ενότητα, μακριά από φυλετικές διακρίσεις. Μόνο εν Χριστώ αναγνώριση.

Αυτό το κερί ελπίδας στο εικόνισμα της Παναγίας, είναι η Ελληνική Ιεραποστολική παρουσία εδώ στο μακρινό Κονγκό, που ξεκίνησε από την Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου και συνεχίζει να μεταφέρει για αρκετές δεκαετίες το μήνυμα του Ευαγγελίου και την διδασκαλία της Ελληνικής Γλώσσας σ’ ένα ταλαιπωρημένο, βασανισμένο και αποδυναμωμένο λαό, ο οποίος… ουκ έχει που την κεφαλήν κλίνη (Ματθ. 8, 20).

Αλήθεια, πόσα ψυχικά και σωματικά αποθέματα πρέπει να διαθέτει ένας άνθρωπος, για να ακολουθήσει μία εν Χριστώ πορεία ευαγγελιζόμενος έναν διαφορετικό λαό από κάθε άποψη;

Το Μεγάλο Απόδειπνο τελειώνει, αλλά η χαρά μας συνεχίζεται. Όλοι μαζί βγαίνουν από την Εκκλησία, για να σε αποχαιρετήσουν και να σε ευχαριστήσουν που τους επισκέφθηκες. Μπορεί να μην σου προσέφεραν κάποιο ιδιαίτερο δώρο για την εκεί παρουσία σου, αλλά ο τρόπος έκφρασης του προσώπου τους και η ειλικρίνειά τους ήταν το ακριβότερο δώρο τους. Γι’ αυτό, δεν πρέπει να λησμονούμε ποτέ τον λόγο του Κυρίου: Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, ότι αυτών έστιν η βασιλεία των ουρανών (Ματθ. 5, 3).

Μπορεί η Μεγάλη Τεσσαρακοστή εδώ στην εσχατιά της Αφρικής να είναι φτωχή σε υλικά αγαθά. Όμως, ένα είναι βέβαιο. Αυτό το Μεγάλο Απόδειπνο που ζήσαμε θα είναι διαφορετικό. Προετοιμάζει το νέο συναξάρι αγιότητας που κάποιοι άνθρωποι καλλιεργούν πνευματικά τους νέους αγίους, οι οποίοι θα κοσμούν τους τοίχους των Εκκλησιών σε κάποια χρόνια εδώ στο Κονγκό και σε ολόκληρη την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Ω
Ο
Ν

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΘΕΟΔ
ΤΥΡ

